

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tilvejebringelse af en Forsøgssthydebane for Artilleriet ved Bur Holdeplads.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 13—14.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

C. Sørensen: Det Lovforslag, der her i Dag foreligger paa Tingets Bord, er for saa vidt en gammel Bekendt, som det er nu tredje Gang, det foreligger. Det blev forelagt første Gang af den ærede Krigsminister den 12te November 1888. Beføstningen var den Gang 250,000 Kr. Der forlangtes den Gang, at Staten skulde afstaa 2,000 Tdr. Land, som den havde erhvervet i et andet, mere civilt, produktivt Djeved, nemlig til Plantning, og at der desuden skulde bevilges 250,000 Kr., hvoraf de 50,000 Kr. vare beregnede til at etablere Sthydebanerne og hvad andet, der skulde indrettes derovre, og de 200,000 Kr. til Erhvervelse af Arealer. Det Areal, som efter Forslaget den Gang skulde erhverves for disse 200,000 Kr. bestaar efter Lovforslagets Motiver „dels af 3 magre og affides liggende Hebegaaarde af Areal omtrent 1,000 Tdr. Land, dels af omtrent 2,000 Tdr. Land Hebe, dels endelig af forskellige Mosestrækninger, noget Græsningskær og simpel Eng samt lidt Agermark, henhørende til nogle Smaahuse og Gaarde i Udkanterne, tilsammen omtrent 1,000 Tdr. Land“. Det, der kunde købes for 200,000 Kr., var altsaa 3 små magre Hebegaaarde, 2,000 Tdr. Land Hebe, som ikke kunde være meget værd, og endelig 1,000 Tdr. Land Mosestrækninger og lignende, som formodentlig ønskedes erhvervet, fordi Sthydebauen skulde have rektangulær Form og rette Kanter. Jeg skal bringe i Erindring, at ved første Behandling var der et Medlem af Flertallet som anbefalede Forslaget med den Motivering, at naar vi i det hele her i Landet skulde sthyde, kunne vi ligesaa godt sthyde ved Bur som andre Steder. Flertallets daværende Ordfører, Grev Holstein talte derimod for at give Forslaget en noget mere tidsvarende Behandling — han brugte netop dette Udtryk „tidsvarende Behandling“ — og han anbefalede at lade Forslaget gaa til Udvalg for at modtage en virkelig tidsvarende Behandling. Han udtalte, at Forslaget maatte betragtes ikke blot efter sin egen indre Bessaffenhed, men det stod i saa nøje

Forbindelse med de øvrige militære Forbringere, der stilledes, og hele den militære Maade, hvorpaa vi behandles her i Tinget, at det burde behandles med alle disse Forhold for Dje. Imidlertid viste det sig, at den tidsvarende Behandling ikke var egnet til, at vi fik Lovforslaget tilbage fra Hærundervalget her til Tinget, saa at dette kunde udtale sig videre om det, og naar Sagen jes i Forbindelse med de øvrige militære Krav og den militære Maade, hvorpaa vi behandles, kan man vel ikke sige, at det var tidsvarende at lade det blive liggende i Hærundervalget. (Berntsen: Jo det var netop tidsvarende.) Det ærede Medlem siger, at det var netop tidsvarende at lade det blive liggende der, men deri er jeg ikke enig; det kan ofte være lige saa tidsvarende, at man straks siger sin Mening. At det blev liggende, har i alt Fald gjort, at den ærede Krigsminister har faaet en Opfattelse af Flertallets Stilling til dette Lovforslag, som jeg ikke antager er fuldt korrekt. Jeg har nemlig set, at den ærede Minister foreleden i Landstinget har udtalt, at selv fra Flertallet vistest der Sympati for Lovforslaget. Altsaa har denne Behandlingsmaade gjort, at den ærede Minister mener, at der hos Flertallet her i Tinget er Sympati for dette Lovforslag. Henimod Slutningen af Samlingen 1888—89 i Marts Maaned saa vi imidlertid dette Lovforslag igen, ikke fra Hærundervalget, men fra 15 Medlemmer, der stillede et Ændringsforslag til Finansloven. Da dette Ændringsforslag først blev omdelt, lød det paa 200,000 Kr. til Indtæg af Arealer til Skovplantning, men det blev senere ombyttet med et andet, i hvilket Ordene „til Skovplantning“ vare gaaede ud. Efter Udtalelserne af Ordføreren for de 15 Medlemmer var det imidlertid alligevel udelukkende til Skovplantning, at det skulde bruges. Hvorledes det ærede Flertal vilde stille sig til den Sag, fik man imidlertid ikke Lejlighed til at se, idet Forslaget meget hurtig efter en Udtalelse af Finansministeren blev taget tilbage af Ordføreren for Forslagsstillerne, saaledes at Flertallets Ordfører blev afstaaen fra at udtale sig om dette Ændringsforslag. Der gaaenst vist lød paa et Areal til Skovplantning, men i Virkeligheden var det Lovforslag, der var forelagt af den ærede Minister om en Sthydebane ved Bur Holdeplads. Dermed var saa den tidsvarende Behandling forbi for den Gang. I den følgende Samling blev Lovforslaget forelagt den 9de Oktober 1889 og denne Gang med den Udtalelse i Motiverne, at nu var det paatrængende nødvendigt. Vi kende jo fra den ærede